

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NCEP LA I SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'A-UNA INAINTE
In Bucuresti: La casa Administratiunel.
Tara: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
In Sistemata: La toata officiale postale din
Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIUNEA

No. 3.—Piatza Episcopiei.—No. 3

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

CORECTITUDINE

CULISELE CAMEREI

GHERASSIMIADE

DREPTATE!

CORECTITUDINE

Tocmai în zioa când partizanii fostului guvern sunt invinovăti că n'au fost de căt expresia unei forme de sarlatanism politic și nimic mai mult; tocmai în zioa când *Naționalul* întrebuiștează în potriva lor cuvintele rostite de Napoleon I-ii la adresa civilizației moscovite, partizanii fostului guvern și fruntașii fostului guvern, dați din întemplierare într'o singură zi adversarilor lor, două lecții de corectitudine politică și parlamentară.

Sunt poate simple întâmplări aceste lecții de corectitudine, dar sunt, în or ce caz, niște întâmplări foarte nemerite.

Atunci când sunt invinovăti căci partizanii ai guvernului de eri că fac o opoziție sistematică, d. Th. Rosetti la cuvântul în Senat și printre un discurs plin de înțelegiune și căldură, susține proiectul de lege pentru vînzarea bunurilor Statului astfel cum el a fost votat de Cameră, astfel cum cere actualul Ministrul al Domeniilor să fie votat și de Senat, fără cea mai mică modificare, spre a nu se da naștere la conflictele între amândouă corpuri legiuitoră.

Oare astfel procedau lunele trecute că ce iau cuvântul spre a acuza astăzi pe partizanii fostului guvern?

Atunci când *Naționalul* zice: „Abea căzuți de la putere, ei fac o opoziție pe care majoritatea actuală nici n'incercase, dar nici prin gând nu' trecea că 'și-ar putea permite cineva, d. Carp ia cuvântul în Cameră și dă sprijinul său puternic Ministrului de Răsboi, G. Manu, în cuestiunea fortificațiilor, pe când actualul șef al Cabinetului susține cererea colegului său cum susține funia pe spânzurat.

Opoziția de acum zece zile — facem apel la memoria redactorilor ziarului *Naționalul* — vota în contra guvernului chiar atunci când el propunea anularea unor credite, fugă din secțiilor chiar atunci când era vorba să se pui capăt suferințelor noastre economice, iar opoziția de astăzi dă sprijinul ei unui Ministrul al majorității, cu toate că și ar fi venit poate la socoteala să lase în paza singurilor săi partizani.

Momentul a fost deci foarte rău ales pentru acei ce au voit să facă un studiu comparativ asupra opoziției ce se facea guvernului trecut și opoziției ce se face guvernului actual.

In viața astăzi, trebuie să ști și profisi în tot-d'a-una de momentul psicolitic, și *Naționalul* n'aștiut cătușii de puțin se aleagă momentul psicolitic pentru a face studiile sale retrospective.

De acea, dacă ar fi cineva în drept astăzi să întrebuișze — ca citațiune istorică măcar — cuvintele rostite de Napoleon I-ii pe timpul răsboelor sale cu Rusia și să zică: „Săgăde puțin pielea rusului și înădă dai peste cauzac” acest drept

l'ar avea netăgăduit partizanii guvernului trecut, când vorbesc de cei ce și'dau aere de partizanii aprinși și inflăcărăți ai corectitudinei parlamentare.

Acest proverb s'ar potrivi chiar minunat de bine în ziuă când am avut la ordinea zilei cestiușa fortificațiilor tărei, cerute de ministru de răsboi, apărătorii cu da și ba de președintele consiliului, respinsie cu o duioasă unanimitate de unii din corecții parlamentari.

In tot cazul, cei de la *Naționalul* sunt datori să aprindă o luminare de ceară în onoarea politicianilor de cea mai vulgară specă, oposanților nerușinați, cum îi numesc dânsi, care prin purtarea lor *incorrectă* (?) au împediat chiar eri isbuțirea unei crize ministeriale.

PARTEA EXTERIORĂ

DEPSI

Cabinetul român

(Prin fir telegraf.)

Berlin, 16 Aprilie. — Un ziar parian *Le Pays* publicând un articol în care consideră venirea la putere a nouului minister român ca un grav esec pentru d. de Bismarck și pentru politica germană, «Gazeta Germaniei de Nord» combată aceasta argumentare ca greșita, și zice că Germania n'are interes de aparat nici în România nici în Bulgaria, și ca saptul ca un principie al Casei Hohenzollernilor domneste în România nu e un motiv îndestulat pentru ca Germania se intre într-o cale care nu'ie impusa de interesele germane.

Presa germană și guvernul român

(Prin fir telegrafic.)

Berlin, 17 Aprilie. — Ziarele de azi din lîmeata comentează ultimul articol pe care «Gazeta Germaniei de Nord» l'a consacrat situației României și al carui rezumat a fost transmis prin depesa noastră de azi noapte.

«Curierul Borsei» zice că o intervenire a Germaniei în Balcani nu s'ar face de căt în casul când Rusia, violând tratatul de la Berlin, casus foederis, ar obliga pe Germania se apere interesele Austriei.

Asupra procesului Boulanger

(Prin fir telegrafic)

Berlin, 16 Aprilie. — «Gazeta Germaniei de Nord» zice că, cu toată punerea în scenă de care e inconjurat, procesul generalului Boulanger va avea un rezultat tot așa de vrednic de compătimire ca urmările îndreptate în contra ligii patrioților.

Printul Ferdinand și Biserica

(Prin fir telegrafic)

Sofia, 16 Aprilie. — Monseniorul Constantin, episcop al Vrăiei, care oprise rugăciunile publice în ziua zilei onomastice a principelui Ferdinand, a trimis o Singhilie prin care poruncește să se introducă numele principelui în rugăciunile Bisericii.

Regina Natalia

(Prin fir telegraf.)

Belgrad, 16 Aprilie. — Ziarul «Narodni Drewnik» în general bine informat, anunță că regina Natalia va fi peste trei săptămâni cel mult la Belgrad, spre a vea pe sfu său.

Același ziar zice că d. Cristici va fi rechișat de la Berlin într'un termen foarte scurt și va fi înlocuit printre alt diplomat.

Radicali-volajori

(Prin fir telegrafic)

Belgrad, 16 Aprilie. — «Srpska Nezavisnost» publică numele mai multor radicali care au parăsit partidul lor, pentru a trece la liberal, arătând, partidul liberal ca singurul element patriotic și desinteresat din Serbia, și afirmand că partidul radical nu urmărește, din contră, și în mod exclusiv, de căt realizarea intereselor partidului.

Massuah

(Prin fir telegraf.)

Roma, 16 Aprilie. — *Riforma stăruiese* pentru că se să se în vedere dilema aceasta: sau guvernul trebuie să se ia toate măsurile trebucioase pentru a apăra și a conserva Massuah, sau trebuie să-l părăsească.

Kossuth

(Prin fir telegraf.)

Turin, 16 Aprilie. — Kossuth se află azi mai bine.

Manifestațiile oprite

(Prin fir telegraf.)

Turin, 16 Aprilie. — D. Constanta a recomandat prefectilor să nu îngăduie pe calea publică nici-o manifestație de natură a turbură liniștei. El va trimite în curând o altă circulară care va aminti că prefectii sunt în departamente singuri reprezentanți ai puterii centrale, și că toată acțiunea politică trebuie să fie concentrată în mâinile lor, și că l'alți funcționari trebuie să-i ajute.

L. Ulbach

(Prin fir telegraf.)

Paris, 16 Aprilie. — D. Louis Ulbach a murit.

Perchisitii

(Prin fir telegraf.)

Paris, 16 Aprilie. — Dia ordinul d-lui Merlin, președinte al comisiunii de instrucție a snaii Curti, s'au facut perchisitii domiciliare în timpul dimineții la dd. Boulanger, Dillon și Rochefort.

Paris constată că hărțile confiscate la generalul Boulanger n'au așa mare însemnatate.

Incendiu

(Prin fir telegraf.)

Paris, 16 Aprilie. — Un incendiu a niciat noaptea trecută «British Club» de la Biarritz. Nici-un accident de persoane nu s'au întâmplat.

Serbari

(Prin fir telegraf.)

Paris, 16 Aprilie. — Cu ocazia serbarii să se avea loc la Versailles pentru a celebra aniversarea intrunirii Statelor generale în 1789, guvernul va trimite prefectilor o circulară prin care îl va invita să se privescă asemenea serbari în toate comunele din Franția.

Samoa

(Prin fir telegraf.)

Berlin, 16 Aprilie. — Ziarele germane sunt foarte nemulțumite pentru că d. Sewall, consul american la Samoa, însoțea la Berlin pe delegații americanii care vor lua parte la conferința Samoaei.

Ele cred că această conferință nu va isbuțui.

CULISELE CAMEREI

Sedința de eri a Camerei a fost neînșesită din cele mai interesante, pentru spectatorul care voia să citească printre rândurile diferitelor discursuri rostite asupra cestiușilor fortificațiilor.

Tot interesul sedinței s'a atinsă asupra discursului prințului N. Bibescu, discurs cu totușu remarcabil ca formă și din cele mai interesante prin subtileșurile sale.

Prin atitudinea ce a adoptat în cestiușile fortificațiilor și în politica exterană, se vede că prințul Bibescu a renunțat la direcția partidului liberal, la care credea că va ajunge prin o retragere, cel puțin momentană, a d-lui Brătianu.

Colectivității însă, în contre tutulor așteptărilor, remânând grupația în jurul d-lui Ion Brătianu, prințul Bibescu și-a intors speranțele într-o altă direcție.

Pentru a-și atinge visurile sale de mărire, prințul Bibescu a luat în mâna două părghii: politica externă în care s'a făcut campionul politicii rușene și politica internă în care preconizând un fel de politică națională, are aerul de a pune oare și cum d'asupra partidelor politice.

Concluziunea discursului său, a dat-o d. Ion Brătianu, care într'un cerc de deputați zicea: «Credeam că 's-a trecut».

D. general Manu a răspuns la partea tehnică a discursului prințului Bibescu și apoi s'a procedat la vot.

Foarte caracteristica fost votul acesta. Să daca am vrea să avem explicația lui nu am putea o găsi de căt în cunoscute rostite la inceperea sedinței de d. Lasar Catargiu.

Președintele Consiliului declarase că Camera și liberă să voteze cum va voi în cestiușile fortificațiilor și că d-sa e cu totul desinteresat în cauză.

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMÂNIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI

La Paris: Agence Havas, Place de la Bourse, 8

Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani; anunțuri și reclame pe pag. III, 2 lei linia.

La PARIS: se găsește jurnalul cu 15 cent. numerul, la kioscul din Boulevard St. Germain, No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHI, 50 BANI

ADMINISTRAȚIUNEA

No. 3.—Piatza Episcopiei.—No. 3.

CONVENTIA CU FRANCIA

PENTRU

MARCHI DE FABRICA SI DE COMERCIU

ESPUNERE DE MOTIVE

In vederea însemnatelor interese comerciale ce Francia are cu țara noastră, guvernul Republicii încă de mai mult timp a propus și stăruiește încheierea unei convenții, care să definească și să regulateze dreptul de proprietate industrială al Francișorilor în România și al Românilor în Franța. In urma tratativelor urmate între Plenipotențiarii ambelor State, s'a ajuns la subscrisea unei convenții privitoare la proprietatea mărcilor de fabrică și de comerț, precum și a firmelor comerciale.

Articolul întâi al convenției supuse aprobării dv., după ce stabilește reciprocitatea în folosința dreptului de proprietate al mărcilor — reciprocitatea cerută de art. 10 al legii din 14 15 Aprilie 1879 — reproduce, întră către privire anume semnele întrebuițate ca mărci de fabrică și de comerț, precum și a firmelor comerciale.

Asemenea art. 2 și 4, la rândul lor, prevăd și consacră, conform legilor noastre, formalitățile de înplinit de către proprietarii mărcilor sau ai firmelor, spre a face cunoscut dreptul lor exclusiv la folosința acestui soi de proprietate.

Există dar o identitate, în oarecare măsură chiar textuală, între prescripțiile legilor noastre și textul convenției de față.

Principiul admis prin această convenție este deci îndeplinirea prealabilă a condițiilor prevăzute de legile respective, atât în privința deținutului mărcilor și ai firmelor, cât și a formalităților de către reciprocitatea la grefele Tribunalelor de comerciu din Paris și din București, după cum marca său firma de protecție este română, în Franța, și franceză, în România.

Conform precedentelor consacrate de tractatele intervenite între alte Puteri europene, precum și de jurisprudența tribunalelor române, a trebit însă să se definească caracterul juridic al depositului mărcii. Art. 5. prevede, prin urmare, că depositul este declarativ, iar nu atributiv de proprietate a mărcii.

Nu se poate, în adevăr, să se nege că faptul depositului nu procură proprietarului legitim al unei mărci franceze sau române, de către folosința proprietății sale față cu o a treia persoană din cel-lalt Stat contractant.

S-a observat însă că admitemea acestor justă și echabile norme, ar fi avut ca rezultat, la începutul aplicării convenției de față, întră către privire pe unii fabricanți români, săi supună la plată de daune interese pentru întrebuițare de mărci franceze în trecut. — Spre a înălța acest neajuns și pentru a garanta interesele acelora fabricanți din țară pentru tot timpul până la înălțarea în vigo

terii, de și propusă în diferite rinduri Camerilor noastre, nu există încă până acum. Aceasta însă dovedește necesitatea ce să simță și se simte de dânsa spre a completa astfel măsurile protecționale ale proprietății industriale. Tocmai fiind că guvernul regal este preocupat de necesitatea unei astfel de măsuri necesare, nu a stat la îndoială de a înscrie în convențiunea aceasta cu Franția angajamentul ce i se cerea de a intra în tratative cu guvernul Republicei, asupra acestui punct, îndată ce legislația noastră interioară va fi completată.

Cât despre termenul de la care se înceapă intrarea în vigoare a Convențiunii, s'a stipulat ca ea să nu aibă sării de către săptămâni după ratificarea ei de către ambele înalte părți contractante.

Această modalitate a fost admisă mai cu seamă pentru a încuraja conoșterea îndatoririlor și a drepturilor ce decurg din clauzele convențiunii pentru proprietarii de mărci din fiecare Stat că și pentru a da timp unor fabricanți, dintre cei despre care s'a vorbit la art. 5, de a se pun în regulă și de a fi astfel aperați de daunele ce din cauza unei

aplicări pripite ar fi putut suferi.

In fine, durata convențiunii s'a lăsat la chibzuința fiecărui Stat contractant cu condițione numai ca expirarea ei să nu se întâmple de căt după denunțarea ce s'ar face de o parte sau de alta cu două-sprezece luni mai nainte. În acest chip, acordul poate lua sfârșit atunci când experiența va dovedi caracterul lui dăunător pentru una din părți, sau poate fi modificat în total sau în parte când nevoia ar cere.

Cu aceste explicații, vă rog aprobarea convențiunii de mărci de fabrică și de comerț încheiată cu guvernul Republicii Franceze.

Ministrul Afacerilor Străine
Al. Lahovari.

PROJECT DE LEGE

Art. unic : Convențiunea pentru protecția mărcilor de fabrică și de comerț încheiată la 31 Martie 1889, între România și Franția, este aprobată.

Ministrul Afacerilor Străine
Al. Lahovari.

CRONICA TEATRALA

RELACHE

In săptămâna aceasta teatrul național stă cu ușile închise; o disposiție a capului bisericet noastră interzice, nu său de ce, reprezentările teatrale în timpul «săptămâni mari» — cum o numesc drept credincioși.

Odinioară, odată cu intrarea în post, directamente după vrem, mai ortodoxe poate de căt cea actuală, obicuiu să pregătească în timpul săptămânei de abstință, o serie de reprezentări de sărbatorile Paștelui în care nota vesela predomina; toate asta în scopul de a face o potriveală între cele ce se jucă la teatru și între necontestata și nemarginata veselie ce cuprinde, neapără, lumea creștină la Invieră lui Isus.

Ceva mai mult; — ca să pregătească cu o mare solemnitate aceste vesele reprezentări, în timpul acelor trei zile și mai veseli, direcțiunile din trecut observă oare

care reguli, chiar din prima zi a postului Paștelui; — acele reguli erau ca să nu se joace nimic care să fi abătut gândurile spectatorilor spre lucrurile triste, ci, din contra, totul era pregătit ca să li se serveasca niște piese nevinovate, care să le ducă gândul mai mult spre minunății și mistere ne-patruse.

De ordinul să înșiruiau o serie de reprezentări inofensive, fără însușiri de ale lumii noastre căzute în paganismul corupționel, potrivite, pe căt se putea, cu epoca în care se aşteaptă Invieră Domnului, având darul să transportă pe bieți muritori cu gândurile spre o lume înmormântată de veacuri, de să plimba pe mările cruterare de pirați, de să legăna în gondole, sau, dacă vre-o reducere pe pămînt li se ingaduia, de sigur niscaiva *trandafir descăințat*, ori *lampă fermecată*, nu să lasă mai de loc prada celor pământești, ci să duce tot sus, spre cele adânci și nepatruse taine ale artei dramatice.

Așa era odinioară, și parță tot mai bine mergeau lucrurile, cu toate nemulțumirile ce să ridică de pretutindeni în contra feierilor ce domneau pe scenă și cu toate suspinile unora după adeverăta și marea artă dramatică.

Acum nu știu ce o fi în gândul actualelor direcțiuni a teatrelor; nu pot patrunde planurile ei pentru sărbatorile Paștelui, nici năș pune prinsoare că are în adeveră vîn un plan. Poate că are în gând să facă și ea o apropiere între cele religioase și cele teatrale și, după cum vorbește, să bea ojetul Iisus pe cruce, așa și dânsă să dea publicului de Paște *Otrava* (*l'Assommoir*)...

In tot cazul bucuria direcțiunii trebuie să năiba margini în cursul săptămânei în care nu aflam; — teatru mergea așa de prost, în căt, săpte zile de *relâche* cad ca o adeveră bine-facere tocmai în momentul când afișele erau cat p'aci să se lipescă pe ziduri albe, neatins de vîn un titlu de dramă, ori de comedie.

Căci ia să judecă puțin. Înainte de sosirea lui Manolescu în București și înainte să se începe grabitul, ba chiar furtonul său și de reprezentări, acum la spartul targului, săm că cel de la teatru național pisau apă în plus, ne mai știind încotro să-apuce, ameții și zăpaci de săli goale, de deficit și de chicsuri. D'odată Manolescu sosește și o speranță înșelătoare suride celor de la teatru; — credeau că șease luni de caraghiosluri și de cea mai completă neîngrijire de teatru aveau să fie recumpărate prin două-trei săptămâni de lustru de porunceas; — credeau că publicul, racit, gonit și fugări toata iarna din sala teatru-lui de spectacole ce-i-a servit actuala direcție, va avea naivitatea să ceda de în cursă să-a pregăti o apoteoză neglijenței, neprincipiere și completei indiferențe care a presidat în timpul stagiu-nei la mersul teatrului nostru național; — credeau că toate greșelele, toate defictele, toata strîmtoră strigătoare în care se găsea teatru, avea să dispară printre o serie de săli pline, acum la urmă, care să înlesnească directorului respunsul ce avea în gând să dea tuturor, cum că adică a fost în stare să pleatească pe actori cu sume lunare destul de mulțumitoare. Manolescu a facut ce a putut; și-a deschis toată geanta sa de succese, și-a reprezentat cea mai mare parte din repertoriu cu o repezicione surprizătoare, — dar toate în zadar: soarta directorului cea rea n'a voit ca să-i procure ocazia de a spune, la

— Sărnau!

— Mai sărnau de căt să închipuești: viu pe jos de la Havre, din Rouen, unde mi-am cheltuit ultimi gologni, n'am mânăcat de căt cartofii pe care îscătesem din locurile unde și emănase, și pe care îi coiceam sub cenușă focului pe care îl aprindeam unde se puteau; și nu prea se putea pretutindeni, căci eram tot în primejdie!

— Atunci ești mort de foame?

— Nu de tot, numai am poftă bună, de vreme ce n'ama mânăcat azi.

— Aيدem îndată acasă.

— Dar portărița? dar sluga ta?

— Ai vrî un plan?

— Un plan, nu; de vreme ce nu știam cum vîi voi găsi și în ce împrejurări; nu m'îmteam face dinasint un plan hotărît; dar m'am jurat să nu fac nici o nesocotință și să nu las nimic pe seamă întâmplării.

— Acum portărița prânzește, și poți foarte bine să treci pe dinaintea fereștri sale fară ca să te vadă; vei trece din înălțime; vei urma alea și vei ajunge la ușa noastră, pe care o voi închide deschisă; și mîntor înaintea ta și pot să trimet pe slujnică să m'îm aducă ceva.

— Inainte de toate trebuie ca nici ea nici portărița să nu mă vadă în așa îmbrăcămintă, care le-ar deștepta curiozitatea și le-ar face să se vorbească: ai ceva bine?

— De cănd ești la Paris?

— De la două după amiază.

— De ce n'ai venit îndată la noi?

— Dar dacă n'ăștăi să fi stat tot în acea casă; și dacă se așa la fine cineva care să mă fi cunoscut sau măcar să mă fi băgat în seamă? Cum sunt acumă, cu greu scap de observații.

— Nu puteai să mă trimeti un comisionar?

— Cu ce să l'plătesc? N'am avut nici cinci-sprezece bani să pun o marcă poștală pe scrisoarea ce l'am trimes-

săfărșitul stagiu-nei, naivitatea monumentală ce pregătea publicul. Soarta directorului a voit din contra să simtă scutită de un respns ca acesta: «Ce strigăt ca n'ăm facut nimic pentru teatru, că am dat piese proaste, că nu m'îm îngrijit de artă! Întrăbați pe actori căt le-ai dat pe luna?» Răspunsul acesta, ridicul chiar dacă l'ar fi putut da, și potrivit pentru un întreprinzător, iar nu pentru un conductor al unei instituții de Stat, din fericire nu'l mai poate de acum publicul și nevoit să tacă și să se supună dreptei judecății a tuturor care susțin că stagiu-nea de estimp a fost o eclipsă a teatrului nostru național.

D. D. R.

ECOURILE ZILEI

M. S. Regele însoțit de adjutanțul său de serviciu a vizitat eri după amiază cauzama de geniu și palatul de la Cotroceni.

D. M. Cogălniceanu, va pleca Vîneri în Dobrogea, unde va petrece sărbătorile.

D. general Budisteanu, comandanțul diviziei de Tîrgoviște, a sosit azi în capitală.

D. general Manu, a convocat eri seara pe toți generalii la d-sa acasă, unde i-ă consultat asupra unor puncte privitoare la fortificații.

Consiliul sanitar superior al armatei s'a întrunit azi de dimineață la ministerul de resbel.

D. general Crețeanu, inspectorul general al cavaleriei, a inspectat eri regimentul 3 de călărași.

Consiliul comună se va întunii mâine la orele 8 seara.

D. colonel Argintoianu a fost însercat cu inspectarea companiilor de pontonieri din diferitele porturi de pe Dunăre.

D. dr. prof. Ludwig, decanul facultății de medicina din Viena, a părăsit azi Capitala mergând la Constantinopol.

Un banchet a fost oferit eri la Grand Hôtel du Boulevard d-lui prof. Ludwig.

La acest banchet a luat parte toți chimicii din Capitală.

Mai multe discursuri au fost pronunțate de dd. d-ri Istrati, Bernardt, Saligai, Babes, etc.

MOARTE SUBITA

Locitorul Dumitru Neagu Enache, din comuna Suhaiu, districtul Teleorman, sosis în vaporul de pasageri austriac pentru a merge în capitală spre a să caute sănătatea, abia să apucat să se între într-o trăsură și pe drum către oraș a incetat din viață în mod subit.

Medicul chemat spre a constata decesul, a opinat că Dumitru Neagu incetase din viață din pricina unei boala de care suferă de mai mult timp.

Părinții săi, informați de autoritatea deosebită așa de la mort, au sosit în oraș zice *Solidaritatea*, și au isbutit de a li se permite să transportă corpul la Suhaiu, unde va fi îngrăpat.

— Sărnau!

— Mai sărnau de căt să închipuești: viu pe jos de la Havre, din Rouen, unde mi-am cheltuit ultimi gologni, n'am mânăcat de căt cartofii pe care îscătesem din locurile unde și emănase, și pe care îi coiceam sub cenușă focului pe care îl aprindeam unde se puteau; și nu prea se putea pretutindeni, căci eram tot în primejdie!

— Atunci ești mort de foame?

— Nu de tot, numai am poftă bună, de vreme ce n'ama mânăcat azi.

— Aيدem îndată acasă.

— Dar portărița? dar sluga ta?

— Ai vrî un plan?

— Un plan, nu; de vreme ce nu știam cum vîi voi găsi și în ce împrejurări; nu m'îmteam face dinasint un plan hotărît; dar m'am jurat să nu fac nici o nesocotință și să nu las nimic pe seamă întâmplării.

— Acum portărița prânzește, și poți foarte bine să treci pe dinaintea fereștri sale fară ca să te vadă; vei trece din înălțime; vei urma alea și vei ajunge la ușa noastră, pe care o voi închide deschisă; și mîntor înaintea ta și pot să trimet pe slujnică să m'îm aducă ceva.

— Inainte de toate trebuie ca nici ea nici portărița să nu mă vadă în așa îmbrăcămintă, care le-ar deștepta curiozitatea și le-ar face să se vorbească: ai ceva bine?

— De cănd ești la Paris?

— De la două după amiază.

— De ce n'ai venit îndată la noi?

— Dar dacă n'ăștăi să fi stat tot în acea casă; și dacă se așa la fine cineva care să mă fi cunoscut sau măcar să mă fi băgat în seamă? Cum sunt acumă, cu greu scap de observații.

— Nu puteai să mă trimeti un comisionar?

— Cu ce să l'plătesc? N'am avut nici cinci-sprezece bani să pun o marcă poștală pe scrisoarea ce l'am trimes-

STIRI MARUNTE

In conferință să, dreapta întregă a Camerii franceze a protestat contra transformării Senatului în înaltă Curte de justiție. Ministerul e deplin de acord asupra tuturor cestuielor precedente. Sgomotul relativă la ore-care nefielegeri în stînă Cabinetului sunt deosebite. — Senatul a votat creditul pentru celebrarea festivității centenarului de la 1789.

— «Indépendance belge» spune că circulația sgoomotul despre demisiunea generalului Pontus. Se știe că ministrul de resboiu a cerut energetic expulzarea generalului Boulangier.

— «Nord» zice că venirea la putere a nouă cabinet român, sub președinția d-lui L. Catargiu, deschide perspective favorabile, chiar dacă cabinetul nu e exclusiv compus din elemente liberal-conservatoare, cea totuși ar fi fost de dorit.

— Zvonkorișteanu și Zvonkorișteanu prin amici săi pleacă; dar a rămas la Belgrad, unde și-a închiriat o casă privată.

— «Scoala» anunță că arhiducele Albert a plecat din Sardinia la Sicilia.

OFICIALE

Prin decretul regal cu No. 1.027 din 3 Aprilie 1889, după propunerea facută prin raport de d. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, d. Nicolae Blamberger este numit în funcție vacanță de efor la spitalul civil din București.

INTEMPLARILE ZILEI

DIN CAPITALA

Un voiajor. — Pe bulevardul Academiei s'a găsit un gămantan de pânză cafenie. Bine înțeles el a fost dus la secție. Cine să fie voiajorul care l'a pierdut?

Ratacind. — O fată ca de vre 0 4 ani rătăcea, pe calea Moșilor. De ce? «Astfel nu este secolul, nu e vina ei». și ea a fost dusă la secție.

DIN JUDEȚE

Feeconditate. — La 21 Martie a.c. soția lui Gavril Vicol, din comuna Vutcani, județul Fălticeni, a născut trei copii: unul de sex bărbătesc și doi de sex femeiesc. Astăt multă că și copiii sunt în deplină sănătate.

Inecat. — Stefan Alexandru, din com. Parcău, județul Tulcea, ducându-se, în noaptea de 25 Martie trecut, la gără numita «Plamăna mică», și expunându-se a merge pe apă noaptea, când timpul era furtos, să înecat.

DIN STRENAȚATE

De foame. — Pe bulevardul Capucinelor s'a găsit o nenorocită moartă. Doctorii au constatat, că pricina morței e foamea. Nenorocita nu măncase de vre-o opt zile. Răposată a fost într-o vreme lucratore la o fabrică; nu mai avea însă lucru de căvat și era bolnavă.

Ea nu mai avea nici locuință, nici nimic.

INFORMATIUNI

Precum se știe, această Senatul a ținut ședință extra-ordinară, în care s'a terminat discuția asupra proiectului de lege pentru vinzarea bunurilor Statului în loturi.

Au fost 79 votanți, dintre care 75 pentru, 1 contra și 3 abțineri.

D. Brătășanu a votat contra, dd. Petru Grădișteanu, Ciurea și Vilner s-au abținut. Colectivității cu d. N. Flea în cap au fugit de la vot.

Sedinta Senatului se va deschide azi la 1 1/2 d. m.

D. Petre Carp pleacă astăzi la moșia sa din Moldova pentru a sta acolo până în ziua de 15 Aprilie.

— Ce ți-a spus ca să te bucure astfel?

— To va

D. Th. Rosetti face un lung discurs asupra acestelui chestiunii. D-sa arata, că este absolut imposibil să se dea părțea fără avansuri și vine la amendamentul d-lui Fleva. D. Theodor Rosetti roagă Senatul să îl respingă pentru cuvântul că sătenii său mai bine și mai astăzi să și clădescă locuințe de cătă inginerii și arhitecții.

Amendamentul d-lui Fleva, nefind susținut de 5 senatori, cade.

Amendamentul comitetului delegaților se respinge și se votăză cu mare majoritate art. 3 astăzi cum e votat de Cameră.

Se votează fără discuție art. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

La art. 11 d. Fleva propune un amendament, care se respinge în urma unor explicații ale d-lui Vernescu.

Se votează apoi fără discuție de la art. 12 până la 19 inclusiv.

Sedinta de noapte

La ora 9 sedința se deschide sub președinția d-lui general I. Em. Florescu.

Se continuă discuția asupra legii pentru vânzarea bunurilor Statului.

Se votează fără niciun discuție de la art. 20 până la cel din urmă.

Legea pusă la vot, întruneste 75 glasuri pentru, 1 contra și 3 abțineri. Votul a fost pe față și cu apel nominal.

A votat contra d. Brătăsanu; s-a abținut d. Petre Grădineanu, Vilner și Ciurea.

Colectivității au plecat de la vot.

Sedința se ridică.

CAMERA

Sedința de la 4 Aprilie 1889

(Urmare)

La redeschiderea sedinței (4 si 1/2) d. ministru de resboiu reușeau cuvântul.

D. gen. Manu regreță că d. Bibescu nu a venit când a fost chiamat să dea asemenea explicații și a consacrat o sedință publică pentru acest discurs. Împărtășiuțul Bibescu să nă luat cuvântul când s-a votat cele 8 milioane în primăvara anului 1888. Dacă d. Bibescu ar fi profitat de acea ocazie spre a lumiua Camera, nu s-ar fi cheltuit încă 8 milioane. D. general Manu speră că d. Bibescu nu va avea majoritate spre a respinge creditul. D. Bibescu să piâns că nu i-a dat memorile diferește între care ale majorului Schuman, lucrul adevărat, dar nu putea face aceasta dintr-un punct de vedere de discrēție. Nu contestă celebritatea și capacitatea d-lor Brialmont și Schuman dar cu privire la țara noastră erau și chestiuni naționale curat în care aceste capacitați nu vedea nimic. D. ministru de resboiu declară că d-sa a fost tot-d'una pentru întărirea Bucureștilor și Galațiilor. A diferit însă în privința modului cum trebuiau facute aceste întări. — Azi înse astăzi mod este stabilit și aprobat. Responde apoi pentru ce s'a început întărirea de la Centru, ci de la periferie, lucru ce l-a impusat d. Bibescu. Datu-să d. Bibescu, seamă de întăririle ce ar fi trebuit să se facă de la periferie? De sigur că nu, caci altfel n-ar refuza creditul de 15 milioane. Din toată periferia, am ales punctele cele mai strategice, caci pe d'oa parte avem întărirea munților, de alta parte Dunării și n'avem nevoie d'întări toată periferia tărei, lucru care nu e admisibil.

S-a constatat că fortificarea Bucureștilor dă garanții d'ă apără independență tărei noastre. D. Bibescu săie că germanii intrând în Franță nu s'au ocupat a lui Strasbourg și Metz, ci au mers direct la Paris, caci fără Paris, Franța nu era în mâinile lor.

Aceasta e cauză Bucureștilor pentru care e de ajuns un număr foarte mic de armata comparativ cu celele alte armate ce le putem pune în fața dusmanilor. D. general Manu consideră că o crimă pentru un ministru de resboiu d'ă expune în fața dusmanilor numai piepturile soldaților noștri.

In chestiunea d'ă așteptă până ce să înțeleagă nu va mai face nici un progres și atunci să elăm și să facem stabilimente, d. ministru de resboiu nu o consideră ca serioasă, căci progresele sănătoșii nu cred că s'ă se vor opri aşa de curând.

D. general Manu zice că pentru generația actuală aceste puncte sunt suficiente spre a păstra neutralitatea tărei precum și a săi îndeplini misiunea la gurile Dunării de la impiedicarea năvălirii ori de unde ar veni ele.

Terminând, d. ministru de resboiu zice că Camera e liberă și nu votă acest credit, de cătă nu în locul său va lăua răspundera acestui fapt fără cu țara.

Discuția se închide.

Se pună la vot luarea în considerație cu apel nominal.

Rezultatul votului

Votanti 156

Pentru 84
Contra 72

Prin urmare luarea în considerare s'ă primește.

D. N. Ionescu propune suprimarea articolelor I-ii.

Sedința se ridică la orele 6.

A 3^a EDITIUNE

COPURILE LEGIUITOARE

SENATUL

Sedința de la 5 Aprilie 1889

La ora 2 sedința se deschide sub președinția d-lui general I. Em. Florescu, fiind prezent 87 dd. Senatori.

D. Codrescu, cere să se ia de urgență în discuție legea contra cumulului.

Dd. Gălăea și Frumuseanu, cer același lucru.

D-nu C. Boerescu, ministrul cultelor, răspunde că consiliul de miniștri n'a fost avizat despre aceasta. Astăzi este alt-ceva la ordinea zilei, care nu se poate schimba.

D. Petre Grădineanu, semnează d-lui ministru de interne două neoranșuri ce se petrec în Meh-dini:

1. Faptul că prefectul și sub-prefectul de acolo fac comerț de grâne, lucrători de lege.

2. Faptul că în consiliul general din acasă oras lipesc 5 membri și totuși obligearea locală nu ia nici o măsură, pentru ca afacerile să nu suferă.

D. P. S. Aurelian, întrebă pe d. ministru de interne, ce boale contagioase bătăie.

D. Ciulfă, dă citire proiectului de lege pentru modificarea art. 9 din codul silvic.

Legea se ia în considerare fără discuție.

Art. 1 se votează fără vorbă.

D. Petre Grădineanu, cere suprimarea art. 2, care da procurorului niste atribuții care nu sunt de competență sa.

D. C. Boerescu, susține articoul.

D. N. Fleva, îi combate.

Pus la vot, articoul se primește cu 42 bile, contra 32.

Art. 3 se primește nu discutat.

Legea în total e admisă cu 49 voturi, contra 10.

Se votează fără discuție proiectul de lege prin care comuna Odobești din județul Putna este autorizată a percepe mai multe taxe.

Tot fără discuție se votează legea prin care comuna urbana Bacău este autorizată a percepe 2 lei la suta de kilograme făină de grâu.

Sedința se suspendă și apoi se redescinde la ora 4 și 20.

D. Petre Grădineanu zice că astăzi este o sesiunea și că prin urmare nu se poate prelungi sedință nici cu un minut peste ore 5. Iar în 40 de minute, căte mai sunt până la această oră, legea nu se poate discuta.

D. Petre Grădineanu cere prelungirea sedinței la noapte.

D. general Manu insistă și d-sa să se prelungeașă sedința.

Se pune la vot.

Rezultatul votului e: 37 pentru prelungire, 39 contra. Deci propunerea n'a intrat două treimi, dar nici majoritatea reprezentată.

D. Lascăr Catargiu, sosind, citește decretul de închidere a sesiunii.

D. general Manu cere prelungirea sedinței săptămânale se vedea după sfîrșitul sărbătorilor. (Aplauze).

La ora 5 sedința se ridică.

CAMERA

Sedința de la 5 Aprilie 1889

Sedința se deschide la orele 11/2 sub președinția d-lui Pache Protopopescu vice-președinte.

Răspund la apelul nominal 125 de deputați.

Se îndeplinește formalitatea obișnuință.

D. Petre Grădineanu citește o cerere prin care Camera să incuiuțeze ca comisia bugetară să lucreze imediat după sărbători pentru a pregăti raportul.

D. Lascăr Catargiu, Președintele al Consiliului, sprijină această cerere zicând că raportul comisiei bugetare trebuie să fie gata când se vor convoca Camerele între 20 și sfârșitul lui Aprilie.

D. Nicorescu combată această propunere zicând că trebuie să comisia bugetară se bucură de vacanță; în timpul sesiunii se să incuiuțeze ca comisia bugetară să lucreze imediat după sărbători.

D. Lascăr Catargiu susține propunerea, zicând că comisia bugetară nu a terminat lucrările din cauza sedințelor publice. D. Petre Grădineanu roagă să nu se declară că așteptă o săptămână.

Se cere închiderea discuției care se admete, după ce vorbește d. Nicorescu contră și d. C. Boerescu pentru închidere.

D. Sturdza declară că dacă ar fi fost prezent eri la vot contra iar dd. Ioan Lecca și Ilariu Isvoranu declară că ar fi votat pentru.

D. Alexandrescu declară asemenea că ar fi votat contra creditului de 15 milioane.

D. Cernatescu se plângă că nu vede la ordinea zilei interpelarea sa înaintată d'ătătea ori. D-za zice că n'a consimțit la amănunte interpelările sale.

D. general Manu zice că nu se poate interupe discuția asupra articolelor creșterii pentru fortificații.

D. Tache Ionescu de asemenea zice că are sădă o interpelare dar că înțelege că nu o lăsa dupăsorbatorii ci imediat după votarea creditului a caruia discuție se urmează astăzi.

D. Gr. Chrissengh y amâna interpelarea asupra numrei unui membru la trib. Severin, de oare ce d. ministru de justiție nu se vede pe banca ministerială.

Se reinforcează discuția asupra creditului pentru fortificații.

D. Take Ionescu are cuvântul și respunde d-lui Bibescu, combatând assertiunile din discursul său din sedința de eri. Oratorul contestează cu desăvârsire că o cetate fortificată e ordinară. A fortifica Bucureștiul nu însemnează a'l pregăti soarta Metzului și a Plevnei, ci a menajea un asil și un nou camp de bătălie pentru soldații noștri în caz de fier înfrânt. D. Take Ionescu nu cred că exemplul lui Bazaine și potrivit cu comparație și nu e cătuș de puțin admisibil. Oratorul susține că fortificațiile sunt de mare importanță și folositoare atât în caz de resboiu cu Austria cât și cu Rusia.

Fortificarea Bucureștilor, Galațiilor și Focșani este tăierea drumului spre Balcani, caci numai prin Dobrogea și forță, din cauza solu și măslinilor. În privința nefortificării Moldovei, d. Take Ionescu, zice că Moldova va fi apărăta, după procedeul d-lui N. Bibescu, cu piepturi de soldați. Fortificațiile de la Focșani și Galați este o linie de apărare, iar Bucureștiul fortificat e un centru.

D. Take Ionescu termină zicând că Camera trebuie să voteze fortificațiile, caci e în joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. M. Kogălniceanu, începe prin a regretă că un tineri ca d. Take Ionescu își spun talentul său în serviciul unei asemenea cause.

D. Kogălniceanu zice că a consultat pe toti militarii competenți și chiar pe membri din comitetul apărării tărei și toți au răspuns că cu sistemul acesta de fortificare Moldova și sacrifică și tocmai Moldova care a facut sacrificiile sacrificațiile și lasătă în plina Domnului. Macar ca o paragorie trebuie să se arunce vre-o două forță mică, bunicioră la treacătoarea Tirnovel sau la Ștefană pentru că Moldova va răză ca și ea se poate apăra pentru puțin timp mică. D-nu Kogălniceanu termină foarte emoțional, rugând Camera să nu se voteze creditul pentru fortificații.

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc onoarea și independența tărei. (Aplauze).

D. general Manu, răspunde d-lui Kogălniceanu, zicând că regretă că d-sa se pune pe terenul separatist. Se miră apoi pentru tocmai d. Kogălniceanu, de obicei așa de generos, vine se precupă să bănuiește către de la joc

